

Sygn. akt VI Gz 185/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa (spr.)

Sędziowie: SSO Barbara Frankowska

SSO Renata Bober

Protokolant: asyst. sędz. Anna Grzebyk

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Syndyka Masy Upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w S.**

przeciwko **A. S. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. S. w U.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie V Wydziału Gospodarczego z dnia 13 marca 2015 r. sygn. akt V GNc 252/15.

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w sprawie, powód Syndyk Masy Upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w S., wniósł o wydanie przeciwko pozwanemu A. S. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. S. w U., nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i orzeczenie nim, że pozwany zobowiązany jest zapłacić w ciągu dwóch tygodni od daty doręczenia mu nakazu zapłaty, kwotę 22.330,38 zł wraz z ustawowymi odsetkami z tym, że kwotę 17.300,00 zł od dnia 5 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 5.030,38 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu dla niniejszego powód wskazał, iż na mocy zamówienia nr (...) z dnia 2 stycznia 2013 r. pozwany zamówił u upadłego materiały, niezbędne do prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Jednakże pismem z dnia 8 lutego 2013 r. pozwany dokonał korekty tego zamówienia, wycofując przedmiotowe zamówienie. Jednocześnie wniósł o przedstawienie przez upadłego poniesionych kosztów. W dniu 14 marca 2013 r. upadły wystawił pozwanemu fakturę VAT na kwotę 37.269,00 zł za projekty zbiorników dla zadania pn. "Zagospodarowanie złoża gazu L.", które wykonał na rzecz pozwanego z terminem płatności do dnia 4 kwietnia 2013 r. Wskutek kierowanych do pozwanego wezwań do zapłaty, pozwany częściowo uregulował powyższą fakturę - co do kwoty 19.969,00 zł. W związku z powyższym do uregulowania pozostała kwota 17.300,00 zł objęta przedmiotowym pozwem. Za nieterminowe wpłaty kwoty 19.969,00 zł oraz nieterminowo zapłaconą fakturę (...) powód wystawił pozwanemu w dniu 8 września 2014 r. notę odsetkową nr (...) na łączną kwotę 5.030,38 zł. Pomimo wielokrotnych wezwań do dobrowolnej zapłaty i rozmów telefonicznych w przedmiocie spłaty, pozwany nie wywiązał się w całości ze swoich zobowiązań płatniczych względem powoda, choć nigdy ich nie kwestionował.

Powód jednocześnie wniósł o udzielenie zabezpieczenia roszczenia dochodzonego przedmiotowym pozwem poprzez zajęcie rachunku bankowego pozwanego celem zabezpieczenia kwoty 30.004,53 zł na którą składały się kwoty: 17.300,00 zł - kwota należności głównej, 4.140,15 zł - kwota ustawowych odsetek, wyliczonych od kwoty należności głównej 17.300,00 zł od dnia 5 kwietnia 2013 r. do dnia 5 marca 2014 r. tj. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu, 5.030,38 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, 1.117,00 zł - opłata sądowa od pozwu, 2.400,00 zł - koszty zastępstwa procesowego dla radcy prawnego (stawka minimalna) oraz kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa dla radcy prawnego.

Uzasadniając żądanie udzielenia zabezpieczenia roszczenia, powód wskazał, iż w jego ocenie brak zabezpieczenia całkowicie uniemożliwi wykonanie zapadłego w niniejszej sprawie orzeczenia. Nadmienił, iż pozwany od roku 2013 r. nie reguluje terminowo zobowiązań płatniczych względem powoda a ilość wysłanych do pozwanego wezwań do zapłaty oraz przeprowadzonych rozmów telefonicznych świadczy jednoznacznie o jego złej kondycji finansowej. Wskazał, iż ostatnie wezwanie do zapłaty datowane jest przez powoda na dzień 8 października 2014 r. zaś ostatnia dokonana przez pozwanego płatność miała miejsce jeszcze w dniu 5 czerwca 2014 r. W ocenie powoda, skoro pozwany prawie 9 miesięcy nie reguluje swych zobowiązań względem powoda, a od czerwca 2014 r. otrzymał dodatkowo 4 wezwania do zapłaty, które pozostały bez odpowiedzi, to powyższe zdaniem powoda świadczy o problemach finansowych pozwanego. W takiej sytuacji, w ocenie powoda, nawet wydane przez Sąd orzeczenie, nakazujące pozwanemu zapłatę dochodzonej kwoty pozostanie bez odpowiedzi. Z tego też względu, jedynie wydane postanowienia tymczasowego pozwoli powodowi zabezpieczyć jego roszczenie względem pozwanego. (k. 1-5)

Postanowieniem z dnia 13 marca 2015 r. Sad Rejonowy w Krośnie, Wydział V Gospodarczy, sygn. akt V GNc 252/15 udzielił zabezpieczenia roszczenia powoda poprzez zajęcie rachunku bankowego pozwanego do kwoty 30.004,53 zł.

W uzasadnieniu przedmiotowego postanowienia, Sąd Rejonowy uznał, biorąc pod uwagę przytoczone w pozwie okoliczności faktyczne, poparte dowodami z dokumentów przedstawionymi przez powoda, iż powód uprawdopodobnił zasadność swego roszczenia o zapłatę. Z przedłożonych bowiem dokumentów wynika, że pozwany winien dokonać zapłaty na rzecz powoda kwoty 17.300,00 zł wraz ze skapitalizowanymi odsetkami w kwocie 5.030,38 zł. Sąd Rejonowy stwierdził również, iż uprawdopodobniony został interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia albowiem na podstawie okoliczności sprawy stwierdzić należy, iż pozwany w chwili obecnej nie reguluje swych wymagalnych zobowiązań finansowych względem powoda. Sąd Rejonowy nadmienił, iż czterokrotne wezwania do zapłaty, jakie kierowane były do pozwanego od czerwca 2014 r. pozostały bez reakcji. Natomiast ostatnia wpłata na rzecz powoda dokonana została jeszcze w czerwcu 2014 r. W ciągu więc 9 miesięcy pozwany nie dokonał żadnej wpłaty na rzecz powoda. Powyższe zatem jak stwierdził Sąd Rejonowy, świadczy o tym, iż pozwany znajduje się w złej sytuacji finansowej. Odwołując się do postanowienia Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 grudnia 2012 r. sygn. akt III APz 12/12, Sąd Rejonowy wskazał, iż skoro od blisko roku czasu pozwany nie reguluje zobowiązań jakie zaciągnął u powoda to wnioskować należy, że nie pozwala mu na to jego sytuacja finansowa co prowadzi do dalszego wniosku, iż poważnie utrudnione może być więc wykonanie prawomocnego orzeczenia, jakie zapadnie w niniejszej sprawie, a więc osiągnięcie celu tego postępowania.

W związku z powyższym Sąd Rejonowy na podstawie art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 747 pkt 1 k.p.c. i art. 730¹ § 3 k.p.c. zabezpieczył roszczenie powoda dochodzone pozwem. (k. 57-58).

Pismem z dnia 31 marca 2015 r. pozwany złożył zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Rejonowego wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu dla niniejszego pozwany ograniczył się do stwierdzenia, iż w jego ocenie zaskarżone postanowienie jest niesłuszne. (k. 68-69).

Pismem z dnia 13 kwietnia 2015 r. pozwany został wezwany do uzupełnienia braków ww. zażalenia poprzez własnoręczne podpisanie zażalenia, przedstawienie jego zwięzłego uzasadnienia ze wskazaniem w miarę potrzeby

nowych faktów i dowodów oraz uiszczenie opłaty w kwocie 30,00 zł, w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia zażalenia. (k. 76)

Pismem z dnia 27 kwietnia 2015 r. w uzupełnieniu braków zażalenia przedłożył podpisany egzemplarz zażalenia z dnia 31 marca 2015 r. wraz z uiszczoną opłatą sądową oraz jego odpisem. W uzasadnieniu przedmiotowego zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 13 marca 2015 r. w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia, pozwany wskazał, iż w przedmiotowej sprawie nie zostało wykazane, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Skarżący nadmieniał, iż Sąd Rejonowy błędnie przyjął, iż istnieje realna obawa, iż brak zabezpieczenia uniemożliwi lub co najmniej poważnie utrudni osiągnięcie celu niniejszego postępowania. (k. 82-84)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 730¹ k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia (§ 1). Przy czym interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (§ 2).

Stosownie do przytoczonej normy prawnej podstawami zabezpieczenia są istnienie roszczenia podlegającego zabezpieczeniu oraz interes prawny w jego udzieleniu. Wymóg uprawdopodobnienia roszczenia oznacza konieczność uprawdopodobnienia faktów, z których jest ono wywodzone. Odnośnie zaś interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia, to w typowych przypadkach wyraża się on w tym, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia. Dla zabezpieczenia zatem koniecznym jest więc kumulatywne spełnienie zarówno przesłanki uprawdopodobnienia roszczenia jak i uprawdopodobnienia interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia.

Mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy, już poprzez sam fakt wydania w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym w dniu 13 marca 2015 r. przez Sąd Rejonowy w Krośnie, Wydział V Gospodarczy, w sprawie o sygn. akt V GNc 252/15 co do kwoty dochodzonej pozwem wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania należało uznać, iż powód uprawdopodobnił swe roszczenie. W tym zakresie również skarżący w zażaleniu na postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 13 marca 2015 r. w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia roszczenia powoda, także nie kwestionował zasadności pierwszej z przesłanek udzielenia zabezpieczenia a to istnienia roszczenia powoda wobec pozwanego, wynikającego z przytoczonych przez powoda w pozwie okoliczności faktycznych odnosząc się jedynie w przedmiotowym zażaleniu do braku uprawdopodobnienia przez powoda interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia.

Pozwany w zażaleniu na rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia, w toku niniejszego postępowania, w sposób nader lakoniczny i gołosłowny wskazywał, iż przedmiotowe rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego jest niesłuszne, bowiem w niniejszej sprawie nie zostało wykazane, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. W tym zakresie w ocenie skarżącego Sąd Rejonowy błędnie przyjął, iż istnieje realna obawa, iż brak zabezpieczenia uniemożliwi lub co najmniej poważnie utrudni osiągnięcie celu niniejszego postępowania.

Przedmiotowy zarzut, w realiach niniejszej sprawy, mając głównie na uwadze okoliczności faktyczne przytoczone przez powoda w pozwie znajdujące odzwierciedlenie w załączonych do pozwu dowodach, należało uznać za bezzasadne. Przede wszystkim wskazać należy, iż dla oceny zasadności żądania zabezpieczenia roszczenia istotne jest realne zagrożenie wykonania lub poważne niebezpieczeństwo utrudnienia w wykonaniu orzeczenia w toku postępowania egzekucyjnego. Nadto jak prawidłowo wskazał Sąd Rejonowy odwołując się do postanowienia Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, z dnia 27 grudnia 2012 r. sygn. akt III APz 12/12, przyczynami zagrażającymi w poważnym stopniu

osiągnięciu celów postępowania w sprawie jest zła kondycja finansowa dłużnika, przejawiająca się m. in. w zaprzestaniu regulowania zobowiązań. Zatem przyjąć należało za Sądem Rejonowym, iż powód uprawdopodobnił interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia zważywszy na fakt, iż pozwany, jak wynika z załączonych do pozwu wezwań do zapłaty kierowanych do pozwanego a także wystawionych przez powoda faktur, od blisko roku czasu tj. od 9 miesięcy nie reguluje swych wymagalnych zobowiązań wobec powoda pomimo wielokrotnych wezwań do zapłaty i jak twierdzi powód rozmów telefonicznych, jednocześnie nie kwestionując co do zasady roszczenia powoda dochodzonego pozwem. Powyższe zatem pozwala przyjąć, iż brak regulowania przez pozwanego zobowiązań jakie zaciągnął u powoda wynika z utraty płynności finansowej pozwanego spowodowanej jego złą sytuacją majątkową.

Mając zatem na uwadze zachowanie pozwanego, przejawiające się w braku reakcji przez długi okres czasu - 9 miesięcy, na liczne wezwania do zapłaty należności na rzecz powoda, to ww. postawa skarżącego, może utrudnić wykonanie prawomocnego orzeczenia jakie zapadnie w niniejszej sprawie albowiem bardzo prawdopodobnym jest, iż sytuacja jaka zaistniała przed wytoczeniem powództwa, to jest brak odzewu pozwanego na wezwania do zapłaty należności wynikających z faktur wystawionych przez powoda, zaistnieje w niniejszej sprawie w przypadku wydania prawomocnego orzeczenia. Przy tym zaznaczyć należy, iż skarżący nie zaferował jakichkolwiek dowodów przeciwnych czy też nie przytoczył okoliczności uzasadniających odmienne stanowisko w tym przedmiocie ograniczając się do lakonicznego wskazania, iż rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego nie jest słuszne.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako bezzasadne na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c. o czym orzeczono na wstępie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)